

خدمت همکاران و اعضای شورای حمایت از حقوق تألیف و نشر

با عرض سلام

احتراماً به پیوست نسخه پیش نویس لایحه جامع حمایت از حقوق مالکیت ادبی و هنری و حقوق مرتبط، ارسالی از طرف اداره کل حقوقی و امور مالکیت معنوی جهت ملاحظه و اظهار نظر تقدیم می‌گردد.

سیدعباس حسینی نیک

رئیس شورای حمایت از حقوق تألیف و نشر

تعاریف

ماده ۱. از نظر این قانون، اصطلاحات زیر در این معانی به کار می‌روند:

- (۱) «اثر ادبی - هنری»: هر آفریده فکری اصیل در زمینه های ادبی، هنری و علمی.
- (۲) «اثر مشترک»: اثری است که در نتیجه همفکری خلاق دو یا چند شخص حقیقی در یک زمان و مکان واحد یا متفاوت پدید آمده است به گونه‌ای که سهم هر کدام از شرکا به صورت بخش ممزوج شده‌ای از اثر باشد خواه این سهم مساوی، قابل تشخیص یا تفکیک باشد یا نباشد.
- (۳) «اثر جمعی»: اثری است که متضمن آثار دو یا چند پدیدآورنده بوده و با ابتکار و مسئولیت شخص حقیقی یا حقوقی دیگر پدید آمده و تحت نام او منتشر می‌شود؛ از قبیل دائرة المعارف، کتاب لغت، نشریه ادواری و روزنامه
- (۴) «اثر اشتقاقی»: اثری مرکب یا برگرفته از یک یا چند اثر موجود است؛ از قبیل مجموعه گزیده آثار، گلچین اشعار، جنگ ادبی، آثار مبتنی بر فرهنگ عامه، آثار اقتباسی، اثر ترجمه ای، تلخیص، چکیده و شرح اثر
- (۵) «اثر شنیداری - دیداری»: اثری است متشکل از مجموعه‌ای از تصاویر بیاپی و پیوسته به گونه‌ای که مشاهده آنها احساس متحرک بودن را در ذهن به وجود آورد؛ خواه با صدا همراه باشد یا نباشد.
- (۶) «اثر معماری»: عبارت است از طرح ساختمان که در قالب ساختمان، ماکت یا نقشه ساختمانی تجسم یافته است.
- (۷) «اثر پدید آمده توسط رایانه»: اثری است که بدون دخالت مستقیم انسان، توسط رایانه و ابزارهای وابسته یا مشابه به آن ایجاد شده است؛ مثل نقشه های هواشناسی خودکار تهیه شده توسط رایانه
- (۸) «اثر با نام مستعار»: اثری است که بر روی آن، نام غیر واقعی پدید آورنده درج شده باشد.
- (۹) «اثر بی نام»: عبارت است از اثری که پدید آورنده روی آن، نام واقعی یا مستعار خود را ننهاده است.
- (۱۰) «اثر ناشی از استخدام»: اثری است که پدید آورنده در حین استخدام، در راستای اجرای تعهداتش در مقابل استخدام کننده برای او پدید می‌آورد.
- (۱۱) «اثر ناشی از سفارش»: اثری است که در نتیجه قرارداد سفارش خلق اثر، بوجود می‌آید بدون اینکه رابطه استخدامی در کار باشد.

- (۱۲) «اصالت»: عبارت است از اینکه اثر از خلاقیت پدید آورنده ناشی شده باشد و کپی از اثر دیگری نباشد؛ هر چند از لحاظ موضوع، محتوا یا شکل جدید نباشد.
- (۱۳) «پدید آورنده»: عبارت است از شخص حقیقی که اثر را پدید آورده است. در مورد برنامه رایانه‌ای، پدیدآورنده شخص یا اشخاص حقیقی هستند که بر اساس دانش و ابتکار خود مراحل ساخت اثر از جمله تحلیل، طراحی، ساخت و پیاده‌سازی برنامه را انجام می‌دهند.
- (۱۴) «اجرا کنندگان»: عبارتند از خوانندگان، نوازندگان، هم‌خوانان، هنر پیشه‌گان و سایر افرادی که آواز یا سرود می‌خوانند، سخنرانی، دکلمه یا بازیگری می‌نمایند یا به هر ترتیب دیگری نموده‌های فرهنگ عامه، عملیات سیرک بازی و خیمه شب بازی و سایر آثار ادبی- هنری را اجرا می‌کنند؛ اعم از اینکه آثار مزبور در حوزه عمومی باشند یا نباشند. تبصره: مجریان نقش‌های فرعی کم‌اهمیت نظیر سیاهی لشکر در آثار شنیداری- دیداری یا شنیداری مشمول حمایت‌های این قانون نمی‌شود.
- (۱۵) «تولید کننده حامل شنیداری یا شنیداری- دیداری»: شخص حقیقی یا حقوقی ای است که برای اولین بار اجرای یک اثر را بر روی یک حامل تثبیت می‌نماید.
- (۱۶) «تهیه کننده اثر شنیداری یا شنیداری- دیداری»: شخص حقیقی یا حقوقی ای است که ابتکار و مسئولیت ساخت اثر شنیداری یا شنیداری- دیداری، را بر عهده می‌گیرد.
- (۱۷) «دارنده حقوق»: شخص حقیقی یا حقوقی ای است که حقوق مادی اثر متعلق به وی می‌باشد.
- (۱۸) «سازمان پخش رادیو- تلویزیونی»: شخص حقوقی یا سازمانی است که ابتکار و مسئولیت پخش برنامه‌های رادیویی و یا تلویزیونی به عموم را بر عهده دارد.
- (۱۹) «نرم افزار»: مجموعه منسجمی از برنامه‌های رایانه‌ای و محتواهای دیجیتال همراه آن که به وسیله برنامه‌های موجود در مجموعه اجرا می‌شود.
- (۲۰) «برنامه رایانه‌ای»: مجموعه‌ای از دستورات است که به صورت کلمات، کدها، طرح برنامه یا هر شکل دیگری بیان شود و چنانچه در حاملی که رایانه توانایی خواندن آن را دارد، قرار گیرد، سبب شود که رایانه عمل خاصی را انجام دهد یا به نتیجه خاصی برسد.
- (۲۱) «برنامه رایانه‌ای سازگار»: عبارت است از برنامه‌ای که قادر به تبادل اطلاعات با برنامه دیگر باشد.

- (۲۲) «مهندسی معکوس برنامه رایانه‌ای» عبارت است از فرایند اکتشاف فن‌آوری‌های بکار رفته در یک برنامه رایانه‌ای از طریق تحلیل ساختار، عملکرد و وظیفه آن
- (۲۳) «پایگاه داده»: مجموعه‌ای از آثار، داده‌ها یا دیگر عناصر مستقل است که بطور روشمند تنظیم شده و بطور مجزا از طریق الکترونیکی، کاغذی یا هروسیله دیگر قابل دسترسی باشد.
- (۲۴) «انتشار»: عبارت است از در اختیار عموم قرار دادن نسخه‌های اثر ادبی، هنری یا حامل شنیداری یا شنیداری - دیداری به قصد فروش، اجاره، عاریه به عموم یا سایر صور انتقال مالکیت یا تصرف با موافقت پدیدآورنده یا دارنده حقوق در خصوص یک اثر ادبی - هنری و تولید کننده در خصوص حامل شنیداری یا شنیداری - دیداری.
- (۲۵) «تکثیر»: عبارت است از تهیه یک یا چند نسخه از کل یا بخشی از اثر یا حامل شنیداری یا شنیداری - دیداری از راه‌هایی همچون چاپ، عکسبرداری، فتوکپی، فیلمبرداری، ذخیره‌سازی الکترونیکی اعم از دائمی و موقت.
- تبصره: در مورد اثر معماری تکثیر عبارت است از تکرار یک طرح یا پروژه نمونه
- (۲۶) «ارسال عمومی»: عبارت است از ارسال با سیم یا بی سیم صدا، تصویر و یا صدا و تصویر به عموم اعم از اینکه اشخاص بتوانند صدا، تصویر یا صدا و تصویر ارسالی را در یک زمان و مکان واحد یا در زمان‌ها و مکان‌های متفاوت دریافت کنند.
- (۲۷) «اجرا یا نمایش عمومی»: عبارت است از اجرا یا نمایش اثر در زمان یا مکان واحد یا در زمان‌ها و مکان‌های متفاوت برای عموم که حضور یا امکان حضور دارند به گونه‌ای که اجرا یا نمایش نیاز به ارسال آن به عموم به معنای مذکور در تعریف ارسال عمومی نداشته باشد.
- (۲۸) «پخش رادیو - تلویزیونی»: یعنی ارسال صدا، تصویر یا ترکیبی از آنها توسط یک سازمان پخش رادیو - تلویزیونی با استفاده از دستگاه ارتباطی بی سیم یا با سیم به منظور دریافت عموم. پخش ماهواره‌ای برنامه‌های رادیو - تلویزیونی نیز پخش رادیو - تلویزیونی محسوب می‌گردد.
- (۲۹) «تثبیت»: گنجاندن صدا، تصویر و یا ترکیبی از آنها بر روی یک حامل به گونه‌ای که بتوان آنها را احساس کرد، تکثیر یا ارسال نمود یا به اشکال دیگر به کار برد.

- (۳۰) «حامل شنیداری»: حاملی که بر روی آن صدا یا نمودهایش تثبیت می‌شود.
- (۳۱) «حامل شنیداری-دیداری»: حاملی که تصویر خواه با صدا یا بدون صدا بر روی آن تثبیت می‌شود.
- (۳۲) «نمودهای فرهنگ عامه»: عبارت است از آفریده‌های گروه مدار و مبتنی بر سنت که بازتابی از انتظارات و آمال و جلوه‌ای از هویت فرهنگی و اجتماعی و هنجارها و ارزش‌های جامعه است و به صورت شفاهی، نمایشی یا به طریق دیگر نسل به نسل انتقال یافته است. از قبیل:
- الف) افسانه‌ها، داستان‌ها، اشعار و معماهای ملی و قومی
- ب) تصنیف‌ها، نغمه‌ها و دستگاه‌های موسیقی ملی و قومی
- ج) حرکات موزون سنتی و آئینی، نمایش‌های ملی و قومی
- د) صنایع دستی سنتی، بویژه نقش و نگارها و نقاشی‌ها، کنده کاری‌ها، پیکره‌ها، سفالینه‌ها، آثار موزائیکی، چوب‌آلات، فلزکاری‌ها، جواهر آلات، لباس‌های محلی و منسوجات بومی.
- (۳۳) «حوزه عمومی»: وضعیتی است که مدت حمایت قانونی از یک اثر منقضی شده و استفاده از آن برای عموم آزاد می‌باشد.

بخش اول: حقوق پدیدآورندگان

فصل اول: آثار

مبحث اول: آثار قابل حمایت

ماده ۲. آثار ادبی - هنری مورد حمایت این قانون که از این پس آثار نامیده خواهند شد به ویژه موارد زیر را شامل می‌شود:

- (۱) اثر کتبی از قبیل کتاب، رساله، جزوه، مقاله، نمایش‌نامه و هر نوشته دیگر ادبی، علمی و هنری اعم از اینکه به صورت دست نوشته، چاپی، الکترونیکی یا هر شکل دیگر باشد.
- (۲) اثر شفاهی از قبیل سخنرانی، نطق، موعظه، و نظایر آن
- (۳) شعر، ترانه، سرود، تصنیف، قصه و نظایر آن
- (۴) اثر نمایشی از قبیل تئاتر زنده شنیداری یا پانتومیم، پرده‌خوانی، خیمه شب‌بازی، تعزیه‌خوانی، تردستی، معرکه‌گیری، نمایش‌های سیرکی و سایر آثاری که برای نمایش صحنه‌ای خلق می‌شوند.
- (۵) اثر موسیقایی با کلام و بدون کلام
- (۶) اثر شنیداری - دیداری
- (۷) اثر هنری تجسمی - تزئینی از قبیل نقاشی، خوشنویسی، تذهیب، منبت‌کاری، سنگ‌آرایی، پیکر تراشی
- (۸) اثر هنری کاربردی از قبیل قالی، گلیم و سایر صنایع دستی
- (۹) اثر هنری ترسیمی از قبیل طرح، نقشه، انگاره، نقشه جغرافیایی، اثر سه بعدی
- (۱۰) اثر عکاسی
- (۱۱) اثر معماری
- (۱۲) اثر طراحی خواه به صورت دستی یا رایانه‌ای

تبصره: اثر طراحی حتی اگر به عنوان طرح صنعتی ثبت شده باشد، می‌تواند مشمول حمایت این قانون نیز باشد.

(۱۳) نرم افزار و برنامه رایانه‌ای

تبصره: حمایت از برنامه رایانه ای شامل مستندات فنی و کاربری برنامه رایانه‌ای نیز می‌شود.

ماده ۳. اثر اشتقاقی مرکب و پایگاه داده به شرط داشتن اصالت از حیث چیدمان و گزینش و رعایت حقوق پدیدآورنده یا پدیدآورندگان اثر مبنا، مورد حمایت این قانون خواهد بود.

تبصره: صرف دیجیتالی کردن اطلاعات هیچ حقی را برای عامل آن ایجاد نمی‌کند.

ماده ۴. حمایت از هر یک از آثار مذکور در ماده فوق، با حمایت از آثاری که از قبل موجود بوده یا نموده‌های فرهنگ عامه که در این گونه مجموعه‌ها گردآوری شده یا مورد استفاده قرار گرفته‌اند، هیچ‌گونه منافاتی نخواهد داشت.

ماده ۵. آثار به صرف داشتن اصالت، بدون در نظر گرفتن غایت، کیفیت، نوع، شیوه و شکل آفرینش مورد حمایت قرار می‌گیرند.

مبحث دوم: موارد غیر قابل حمایت

ماده ۶. موارد زیر از حمایت این قانون برخوردار نیستند:

- (۱) اخبار روز و رویدادهای جاری
- (۲) هر گونه فکر محض، مفهوم از قبیل مفاهیم ریاضی، طرز کار دستگاه‌ها یا ابزار و وسایل، روش‌های استفاده از سیستم‌ها، شیوه انجام کار، قواعد و اصول کلی، اکتشاف‌ها، داده‌های محض و وقایع تاریخی حتی اگر در اثری بیان، توصیف، تشریح شده، به تصویر کشیده شده یا مجسم شده باشند.
- (۳) کلیه متون قوانین و مقررات عمومی از قبیل قانون اساسی کشور، قوانین عادی و آیین‌نامه‌ها و همچنین مفاد کنوانسیون‌ها و توافقات دو یا چند جانبه بین‌المللی
- (۴) کلیه متون رسمی اداری از قبیل ابلاغیه‌ها، دستورالعمل‌ها، بخشنامه‌ها، آگهی‌های عمومی و سایر دستورات اداری
- (۵) کلیه متون قضایی از قبیل احکام و قرار دادگاه‌ها، آراء وحدت رویه و سایر تصمیمات قضایی صادره از مراجع قضایی
- (۶) سخنرانی‌های سیاسی یا قضایی
- (۷) ترجمه رسمی موارد ۳ تا ۶

فصل دوم: انواع حقوق

مبحث اول: حقوق مادی

ماده ۷. با رعایت مفاد مواد مذکور در فصل استثنائات، پدیدآورنده یا دیگر دارندگان حقوق، حق انحصاری هرگونه بهره برداری مادی از اثر به ویژه حق انجام یا تجویز انجام دادن فعالیت های زیر را دارند:

(۱) تکثیر

(۲) انتشار

(۳) توزیع

(۴) عرضه

(۵) عاریه یا اجاره اصل یا نسخه اثر

(۶) اجرا و نمایش عمومی اثر

(۷) پخش رادیو-تلویزیونی و ارسال عمومی به هر طریق

(۸) ایجاد هرگونه اثر اشتقاقی از قبیل ترجمه، اقتباس از اثر

(۹) در دسترس عموم قرار دادن اثر

ماده ۸. بدون اینکه خدشه ای به حقوق مادی و معنوی هریک از پدیدآورندگان آثاری که در یک اثر جمعی گنجانده شده اند، کلیه حقوق مادی و معنوی اثر جمعی متعلق به پدیدآورنده آن اثر می باشد.

ماده ۹. پدیدآورندگان بخش های مختلف نرم افزار مجاز به بهره برداری مجزا از سهم خود در نرم افزار نمی باشند مگر آنکه به گونه ای دیگر توافق نموده باشند.

مبحث دوم: حقوق معنوی

ماده ۱۰. پدیدآورنده علاوه بر حقوق مادی دارای حقوق زیر است:

(۱) حق افشاء عمومی اثر: به موجب این حق، پدیدآورنده تنها کسی است که می تواند نسبت به انتشار اولیه اثر، زمان و نحوه آن تصمیم گیری نماید.

(۲) حق حرمت نام: به موجب این حق پدید آورنده می تواند نام واقعی یا مستعار خود را بر روی اصل اثر یا نسخه آن به صورت آشکار و به هر روش ممکن درج یا از درج آن خودداری نماید.

(۳) حق حرمت اثر: به موجب این حق، هرگونه دخل و تصرف، تحریف یا دیگر تغییرات در محتوا، شکل، عنوان یا نشانه ویژه اثر منوط به کسب اجازه از پدیدآورنده می باشد.

ماده ۱۱. در صورت انتقال حقوق مادی، انتقال گیرنده موظف است به هنگام بهره برداری از اثر، نام پدیدآورنده را ذکر نماید مگر اینکه بر خلاف آن توافق شده باشد.

ماده ۱۲. در مورد اثر معماری، تغییر در اثر از قبیل بازسازی یا تعمیر آن، بدون رضایت پدیدآورنده به شرطی برای دیگر استفاده کنندگان قانونی مجاز است که ملاحظات فنی و یا نحوه استفاده از آن چنین اقتضا کند.

ماده ۱۳. در مورد اثر مشترکی که سهم هریک از پدیدآورندگان متمایز از سهم سایرین است، هر پدیدآورنده می تواند هرگونه تغییری در سهم خود اعمال کند منوط بر اینکه لطمه ای به ماهیت و تمامیت اثر وارد ننماید؛ چنانچه سهم هریک از پدیدآورندگان متمایز از هم نباشد، هرگونه تغییر در آن موکول به رضایت سایرین است.

ماده ۱۴. از بین بردن نسخه اصلی اثر شنیداری - دیداری یا ایجاد هرگونه تغییر در تمام یا بخش هایی از آن توسط تهیه کننده، نیازمند کسب اجازه از تمامی پدیدآورندگان است مگر بگونه ای دیگر توافق نموده باشند.

ماده ۱۵. چنانچه یکی از پدیدآورندگان اثر مشترک قبل از اتمام کارش از ادامه همکاری انصراف دهد و یا به علت حوادث خارج از اختیار قادر به ادامه همکاری نباشد، حق ممانعت استفاده از بخش‌هایی از اثر که با همکاری او بوجود آمده است، ندارد؛ در عین حال به عنوان پدیدآورنده مشترک آن بخش محسوب خواهد شد.

ماده ۱۶. حقوق معنوی در اثر ناشی از سفارش یا استخدام متعلق به اشخاص حقیقی پدیدآورنده آن اثر است. در اثر جمعی، شخصی که اثر به ابتکار و مسئولیت او پدید آمده است، نسبت به مجموع اثر و هریک از اشخاص حقیقی پدیدآورنده آن نسبت به سهم خود دارای حق معنوی خواهند بود.

ماده ۱۷. حقوق معنوی پدیدآورنده محدود به زمان و مکان نیست. براین اساس، هیچ یک از حقوق معنوی در دوران زندگی پدیدآورنده قابل نقل و انتقال نیست. با وجود این، اعمال هر یک از حقوق مذکور پس از مرگ پدیدآورنده به ترتیب با وصی یا ورثه خواهد بود و در صورت فقدان وصی یا ورثه، وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در صورت نقض حقوق معنوی عنوان شاکی خصوصی را خواهد داشت.

ماده ۱۸. چنانچه اثر در زمان حیات پدیدآورنده افشا نشده باشد و وی عدم رضایتش مبنی بر افشای عمومی آن را بعد از وفات اعلام ننموده باشد، ورثه یا وصی می‌توانند نسبت به افشای اثر تصمیم‌گیری نمایند. در صورت بروز هرگونه اختلاف در این باره دادگاه با توجه به مصالح پدیدآورنده حکم مقتضی صادر خواهد نمود.

فصل سوم: استثنائات

ماده ۱۹. تکثیر آثار مورد حمایت این قانون در مواردی معین و خاص، بدون اجازه دارنده حقوق، مشروط بر اینکه با بهره‌برداری عادی از اثر منافاتی نداشته باشد و خدشه‌ای به منافع قانونی وی ایراد ننماید، مجاز است.

مبحث اول: موارد تکثیر مجاز

گفتار اول: تکثیر محدود برای مقاصد شخصی

ماده ۲۰. با رعایت ماده بعد، تکثیر محدود از اثر منتشر شده، بدون اجازه دارنده حقوق در صورتی مجاز خواهد بود که تکثیر توسط شخص حقیقی و فقط برای مقاصد شخصی و غیر انتفاعی انجام شده باشد.

ماده ۲۱. استثناء مندرج در ماده فوق موارد زیر را شامل نمی‌شود:

- (۱) تکثیر اثر معماری به شکل ساختمان یا به شکل دیگر؛
- (۲) تکثیر مجموع یا بخش عمده از پایگاه داده الکترونیکی؛
- (۳) تکثیر برنامه رایانه‌ای به استثناء مواردی که در مواد بعد مقرر شده است.

گفتار دوم: تکثیر به منظور مقاصد آموزشی

ماده ۲۲. در موارد زیر تکثیر اثر منتشر شده بدون کسب اجازه از دارنده حقوق مجاز است:

- (۱) تکثیر برای مقاصد آموزشی در حدود متعارف؛
- (۲) تکثیر از طریق تصویر برداری به میزان مورد نیاز و در حدود متعارف، توسط مؤسسات آموزشی برای مقاصد آموزشی به شرطی که:

اولاً- عمل تکثیر یکبار و بطور مجزا انجام شده باشد و در صورت تکرار، در نوبت های جداگانه و بی ارتباط با هم صورت گیرد.

ثانیاً- مأخذ اثر تکثیر شده و نام پدیدآورنده اثر در موارد مذکور در این ماده بر روی تمامی نسخه ها ذکر شده باشد.

گفتار سوم: تکثیر توسط کتابخانه‌ها و مؤسسات نگهداری منابع

ماده ۲۳. هر کتابخانه یا مؤسسه نگهداری آثار که به صورت غیر انتفاعی اداره می‌شود مجاز است با رعایت ماده ۱۹ در موارد زیر آثار مورد حمایت این قانون را تکثیر کند:

(۱) اثر کوتاه منتشر شده، از قبیل مقاله یا چکیده کوتاه یک اثر و بخش کوتاهی از یک کتاب به درخواست شخص حقیقی مراجعه کننده به شرط اینکه:

اولاً - کتابخانه یا مؤسسه متقاعد شود که نسخه تکثیر شده فقط برای مطالعه یا پژوهش است.

ثانیاً - عمل تکثیر یک بار یا در صورت تکرار در نوبت‌های جداگانه و بی ارتباط با هم صورت گیرد.

(۲) تکثیر به منظور حفظ و در صورت لزوم جایگزینی آن به جای نسخه دیگر که در مجموعه دائمی کتابخانه یا مؤسسه مفقود، تلف یا غیر قابل استفاده شده، صورت گیرد به شرط اینکه تهیه نسخه دیگر اثر به طور متعارف غیر ممکن یا مشکل باشد.

گفتار چهارم: تکثیر، بخش رادیو - تلویزیونی و سایر صور ارسال عمومی اثر به منظور اطلاع رسانی

ماده ۲۴. هرگونه مقاله منتشر شده در روزنامه یا نشریه اطلاع رسانی ادواری و نیز هرگونه اثر پخش شده در رادیو - تلویزیون یا در سایر وسایل ارسال عمومی درباره مباحث جاری اقتصادی، سیاسی یا مذهبی را می‌توان بدون نیاز به کسب اجازه در روزنامه یا نشریه ادواری دیگر یا در رادیو - تلویزیون یا در سایر وسایل ارسال عمومی اثر تکثیر، منتشر یا پخش کرد به شرط اینکه اولاً دارنده حق صریحاً این حق را برای خود محفوظ اعلام نکرده باشد ثانیاً مأخذ و نام پدید آورنده ذکر شود.

ماده ۲۵. پخش یا نمایش اثر دیگران به طور تصادفی در جریان پخش گزارش شنیداری یا تصویری، بدون نیاز به موافقت دارنده مجاز است.

ماده ۲۶. تکثیر، عرضه یا ارسال عمومی سخنرانی‌های عمومی درباره مباحث جاری یا در جریان رسیدگی قضایی در روزنامه‌ها، نشریات اطلاع رسانی ادواری، رادیو - تلویزیون یا دیگر وسایل ارسال عمومی اثر به شرط ذکر مأخذ و نام پدید آورنده مجاز است. تبصره: تهیه مجموعه سخنرانی‌های پدید آورنده مشمول این ماده نمی‌باشد.

گفتار پنجم: تکثیر برای استفاده اشخاص ناتوان

ماده ۲۷. با رعایت ماده ۱۹، چنانچه بهره‌برداری از اثر منتشر شده برای اشخاصی به لحاظ معلولیت جسمی یا ذهنی ناممکن یا مشکل باشد، تبدیل محدود اثر به شکلی که به آسانی قابل استفاده برای آنان باشد و نیز توزیع آن به صورت محدود برای اشخاص مزبور به شرط اینکه برای اهداف غیر تجاری باشد با ذکر مأخذ و نام پدیدآورنده مجاز است.

گفتار هشتم: تکثیر موقت

ماده ۲۸. تکثیر موقت از کلیه آثار دیجیتال بدون اجازه دارنده حقوق با رعایت شرایط زیر مجاز است:

- (۱) تکثیر در فرآیند انتقال دیجیتالی اثر و یا در جریان قابل دریافت شدن اثر ذخیره شده انجام شده باشد؛ و
- (۲) تکثیر به وسیله شخص حقیقی یا حقوقی انجام شده باشد که به موجب مجوز دارنده حقوق یا به موجب قانون، حق انتقال الکترونیکی یا قابل دریافت سازی اثر را دارد؛ و
- (۳) تکثیر از لوازم انتقال یا قابل دریافت سازی اثر باشد که در جریان کارکرد عادی وسایل مورد استفاده روی می‌دهد؛ و
- (۴) نسخه تکثیر شده بعد از استفاده حذف شود و بازیابی آن برای مقاصد انتفاعی نباشد.

مبحث دوم: سایر موارد استثناء شده

گفتار اول: نقل قول

ماده ۲۹. نقل از اثرهایی که به صورت قانونی در دسترس عموم قرار گرفته اند و استناد به آنها برای مقاصد علمی، ادبی، هنری، آموزشی، پژوهشی، تربیتی و اطلاع‌رسانی در حدود متعارف و به میزانی که هدف مورد نظر را تأمین کند با ذکر مأخذ و نام پدیدآورنده مجاز است.

گفتار دوم: ترجمه اثر

ماده ۳۰. در صورتی که اثری به زبان غیر رایج کشور منتشر شده باشد، ترجمه و انتشار آن به زبان رایج بدون کسب اجازه از دارنده حق با رعایت شرایط زیر مجاز است:

متقاضی ترجمه از دارنده حق، تقاضای اجازه ترجمه اثر را نموده و از تاریخ تقاضا ۶ ماه گذشته باشد ولی نتواند اجازه او را تحصیل نماید یا اینکه پس از تلاش متعارف نتوانسته باشد ظرف این مدت او را بیابد. همزمان با اقدام فوق لازم است مراتب به اطلاع مقامات صالح مذکور در بند دو و نیز در صورت نیافتن دارنده، به اطلاع ناشر اثر رسانده شود.

(۱) مجوز این کار از سوی کمیته منتخب دولت که ترکیب و نحوه انتخاب اعضای آن در آیین نامه اجرایی این قانون مشخص خواهد شد صادر شود.

(۲) هدف از آن تنها برای مقاصد آموزشی، پژوهشی باشد.

(۳) ظرف مدت سه سال پس از انتشار نخستین اثر، اثر یاد شده توسط دارنده حق یا اشخاص مجاز از سوی او ترجمه نشده باشد یا تمامی نسخه‌های ترجمه مزبور دست کم ظرف مدت یاد شده تمام شده باشد.

(۴) مترجم مبلغ عادلانه‌ای را بابت حق ترجمه دارنده به وی یا سازمان مدیریت جمعی مربوطه بپردازد.

(۵) نام پدید آورنده و عنوان اصلی اثر در تمامی نسخه‌های اثر به طور آشکار درج شود.

(۶) کمیته منتخب از توانایی متقاضی در انجام ترجمه صحیح اثر اطمینان یابد.

فصل چهارم: مدت حمایت

ماده ۳۱. با رعایت مفاد سایر مواد این فصل، مدت حمایت از حقوق مادی پدیدآورنده از زمان خلق اثر تا ۵۰ سال پس از مرگ اوست.

ماده ۳۲. درخصوص اثر شنیداری - دیداری و اثر جمعی، مدت حمایت از حقوق مادی ۵۰ سال از تاریخ پدید آمدن، در اختیار عموم قرار دادن یا عرضه اثر هر کدام که آخرین تاریخ باشد، است.

ماده ۳۳. در خصوص اثر مشترک مدت حمایت از حقوق مادی تا ۵۰ سال بعد از مرگ آخرین پدیدآورنده خواهد بود.

ماده ۳۴. در خصوص اثر با نام مستعار یا اثر بی‌نام، مدت حمایت از حقوق مادی ۵۰ سال از تاریخی است که اثر به طور قانونی در اختیار عموم قرار گرفته باشد. هر گاه قبل از انقضاء مدت مذکور، هویت پدیدآورنده افشاء یا در مورد هویت او تردید زایل شود، حسب مورد، مفاد مواد این فصل اعمال خواهد شد.

ماده ۳۵. در مورد ماده فوق، در صورتی که اثر در مدت یاد شده در اختیار عموم قرار نگرفته باشد، شروع مدت حمایت از زمان خلق اثر محاسبه خواهد شد؛ لکن چنانچه زمان خلق اثر نیز معلوم نباشد مدت حمایت از زمانی محاسبه می‌شود که دادگاه آن را زمان خلق اثر اعلام دارد.

ماده ۳۶. در مورد کتاب‌های چند جلدی یا سایر آثاری که بخش‌های آن به تدریج منتشر می‌شوند، مدت حمایت هر کدام به صورت جداگانه محاسبه می‌شود.

ماده ۳۷. مدت مقرر در موارد این فصل تا پایان سالی که دوره مذکور در آن سال منقضی می‌شود، ادامه خواهد داشت.

ماده ۳۸. در مواردی که حقوق مادی به موجب وصیت یا وراثت یا سایر موجبات انتقال بعد از مرگ منتقل نشده باشد، حقوق مزبور بر حسب مورد برای همان مدت به منظور استفاده عمومی در اختیار وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی قرار خواهد گرفت.

فصل پنجم: نخستین دارنده حقوق مادی، واگذاری و اجازه بهره‌برداری از حقوق

مبحث اول: نخستین دارنده حقوق مادی

ماده ۳۹. با رعایت مواد این مبحث، نخستین دارنده حقوق مادی اثر پدیدآورنده است.

ماده ۴۰. در خصوص اثر مشترکی که سهم هر یک از پدیدآورندگان آن در خلق اثر جدا و متمایز از هم نباشد و توافق دیگری در مورد حقوق مادی اثر ننموده باشند، حقوق مادی اثر صرفنظر از میزان مشارکت پدیدآورندگان، حق مشاع همه کسانی است که اثر در نتیجه خلاقیت آنان بوجود آمده است؛ لذا هرگونه بهره‌برداری مادی از اثر منوط به کسب اجازه از همه آنها است؛ در صورت نبود توافق مکتوب یا دیگر دلایل مخالف، میزان سهم هر یک از پدیدآورندگان

مساوی تلقی می‌شود. در فرض متمایز بودن سهم هریک از پدیدآورندگان در خلق اثر، چنانچه توافق دیگری ننموده باشند، حقوق مادی هریکس متعلق به پدیدآورنده همان بخش است و بهره برداری از آن بخش نیازمند اجازه از سایرین نمی‌باشد. در هر صورت بهره برداری از کل اثر منوط به رضایت همه شرکاست.

ماده ۴۱. در خصوص اثر جمعی، شخص حقیقی یا حقوقی که اثر به ابتکار و با مسئولیت او پدید آمده است، نخستین دارنده حقوق مادی شناخته می‌شود.

ماده ۴۲. حقوق مادی اثر ناشی از سفارش یا استخدام متعلق به سفارش دهنده یا استخدام کننده می باشد مگر اینکه در قرارداد خلاف آن تصریح شده باشد.

ماده ۴۳. پاداش و جایزه نقدی و سایر امتیازاتی که به آثار موضوع ماده فوق و نیز سایر آثار منتقل شده تعلق می گیرد، حق پدیدآورنده اثر است.

ماده ۴۴. درخصوص اثرشنیداری - دیداری جز در صورت وجود دلیل مخالف، کارگردان اصلی، نمایش نامه یا فیلم نامه نویس، نویسنده متن گفتگو و آهنگساز خاص همان اثر، پدیدآورندگان و نخستین دارندگان مشترک حقوق مادی آن هستند.

ماده ۴۵. درخصوص اثر اشتقاقی، حقوق مادی اثر با رعایت حقوق پدیدآورنده اثر مبنا، متعلق به پدیدآورنده اثر اشتقاقی است.

مبحث دوم: اماره پدیدآورندگی و نمایندگی

ماده ۴۶. جز در صورت وجود دلیل مخالف، پدیدآورنده شخص یا اشخاصی هستند که در مرجع ثبت، اثر به نام آنان ثبت شده یا در صورت عدم ثبت، اثر با نام آنان منتشر شده باشد؛ در غیر این دو صورت، پدیدآورنده شخص یا اشخاصی هستند که نام آنان به عنوان پدیدآورنده بر روی اثر درج شده باشد یا عرفاً به عنوان پدیدآورنده اثر شناخته شده باشند.

ماده ۴۷. درخصوص اثر با نام مستعار یا اثر بی نام، در صورت معلوم نبودن هویت پدیدآورنده واقعی، ویراستار اصلی و در صورت عدم وجود ویراستار، ناشری که نام او بر روی اثر درج شده است نماینده او در اعمال حقوق مادی محسوب می گردد.

مبحث سوم: واگذاری و اجازه بهره‌برداری از حقوق مادی اثر

گفتار اول: مقررات عام

ماده ۴۸. دارنده حقوق مادی اثر می‌تواند تمام یا بخشی از حقوق مادی خود را در قالب قرارداد به غیر واگذار کند یا مجوز بهره‌برداری انحصاری یا غیر انحصاری از آن را اعطا نماید. موضوع این قرارداد عبارت است از واگذاری یا اعطای مجوز بهره‌برداری از هر حقی که به طور صریح در آن ذکر شده است.

تبصره ۱: کتبی بودن قراردادهای واگذاری یا اعطای مجوز بهره‌برداری الزامی است.

تبصره ۲: صرف نظر از نوع حامل اثر، فروش، توزیع و یا هر گونه واگذاری نسخه‌ای از اثر که بصورت قانونی تکثیر شده باشد، متضمن واگذاری حقوق مادی اثر که در این قانون احصاء شده اند نمی‌باشد.

تبصره ۳: نوع و شیوه بهره‌برداری از اثر منحصر در نوع و شیوه مقرر در قرارداد می‌باشد. در غیر این صورت انتقال گیرنده یا دارنده مجوز فقط مجاز به بهره‌برداری از اثر از حیث نوع و شیوه رایج در زمان انعقاد قرارداد می‌باشد.

تبصره ۴: در صورتیکه که موضوع قرارداد واگذاری یا اعطای مجوز حق توزیع باشد؛ با یک بار توزیع عمومی اثر در ایران توسط پدیدآورنده یا قائم مقام وی، حق توزیع مجدد اثر به استثناء اجاره یا عاریه عمومی آن زایل می‌گردد.

ماده ۴۹. حداکثر مدت قرارداد واگذاری یا اعطای مجوز بهره‌برداری از حقوق مادی ۵۰ سال است. مدت مزبور درخصوص برنامه رایانه‌ای ده سال خواهد بود.

ماده ۵۰. پس از انقضای مدت‌های مندرج در ماده فوق، حق مذکور حسب مورد متعلق به پدیدآورنده، وراثت یا موصی له خواهد بود.

گفتار دوم: مقررات مربوط به قراردادهای خاص

الف) قرارداد نشر

ماده ۵۱. قرارداد نشر در این قانون قراردادی است که یا بصورت مکتوب و یا بصورت الکترونیکی قابل اثبات فیما بین طرفین قرارداد منعقد میگردد و به موجب آن پدیدآورنده یا دیگر دارندگان حقوق مادی، حق تکثیر اثر و پخش عمومی نسخه‌هایی از آن را از طریق ابزار مکانیکی یا هر روش دیگر طبق شرایط معین به ناشر واگذار می‌کنند با این تعهد که وی شخصاً یا به وسیله دیگری به هزینه خود تکثیر و پخش آن‌ها را انجام دهد.

ماده ۵۲. جز در مواردی که به نحو دیگری توافق شده باشد انعقاد قرارداد نشر به منزله این است که ناشر دارای حق انحصاری نشر اثر می‌باشد.

ماده ۵۳. پدیدآورنده مکلف است نسخه اصلی اثر یا چنانچه اثر نیاز به اصلاح داشته باشد، نسخه اصلاح شده آن را در مهلت مقرر در قرارداد و در صورت عدم تعیین مدت، ظرف مهلت متعارف در اختیار ناشر قرار دهد.

ماده ۵۴. در قرارداد نشر، باید مشخصات دقیق اثر از حیث نام پدیدآورنده و دارنده حق، نام اثر، زمان و مهلت تحویل اثر نهایی به ناشر، چند جلدی بودن اثر جهت انتشار، تالیف یا ترجمه ای بودن اثر، تعداد نوبت نشر و حداقل شمارگان در هر نوبت نشر، زمان انتشار اثر، نحوه و شرایط پرداخت حق التالیف، تعیین ضمانت اجرای عدم تحویل نهایی اثر به ناشر و یا تجدید چاپ آن ذکر شود. چنانچه در قرارداد نشر، تعداد نوبت نشر و حداکثر شمارگان انتشار اثر ذکر نگردد، اجازه انتشار فقط برای یک نوبت فرض می‌شود و حداکثر شمارگان نیز مطابق عرف نشر تعیین می‌گردد مگر اینکه از سایر مفاد قرارداد به گونه دیگر استنباط شود. ناشر ملزم است بمنظور تعیین دقیق هر نوبت نشر و حداقل شمارگان منتشر شده در هر نوبت نشر به هر نوبت نشر و نسخه های منتشر شده اثر بارکد ویژه اختصاص دهد.

ماده ۵۵. ناشر ملزم است حداکثر ظرف ۶ ماه از زمان انعقاد قرارداد، اثر را منتشر سازد؛ مگر این که بر خلاف آن توافق شده باشد. چنانچه ناشر به دلایل موجه ظرف مهلت مقرر به انتشار اثر اقدام نکند، دارنده حق می‌تواند قرارداد را فسخ نماید.

تبصره: چنانچه عدم انتشار اثر مستند به دلایل موجه نباشد؛ دارنده می‌تواند علاوه بر فسخ قرارداد، خسارات وارده را نیز مطالبه نماید.

ماده ۵۶. چنانچه نوبت نشر به دفعات باشد و نسخه های چاپ شده در بازار کمیاب یا تمام شده باشد و ناشر نسبت به تجدید چاپ اثر اقدام ننموده باشد، پدیدآورنده می تواند پس از انقضای ۶ ماه از تاریخ مطالبه تجدید چاپ، قرارداد را فسخ نماید.

ماده ۵۷. پس از تکثیر اثر، ناشر ملزم است نسخه اصلی آن را باز گرداند.

ماده ۵۸. قرارداد نشر بدون موافقت کتبی پدیدآورنده، قابل انتقال به اشخاص ثالث نیست.

ماده ۵۹. هر گونه تغییر در اثر توسط ناشر به نحوی که در ماهیت و تمامیت اثر لطمه وارد نماید ممنوع است. با این وجود انجام مواردی چون اصلاحات نگارشی توسط ناشر بدون اجازه پدیدآورنده مجاز می باشد.

ب) قراردادهای مربوط به آثار شنیداری - دیداری

ماده ۶۰. ضوابط و مندرجات مربوط به قراردادهای تهیه آثار شنیداری - دیداری و ثبت آنها در آیین نامه این قانون پیش بینی خواهد شد.

ماده ۶۱. صرف انعقاد قرارداد تهیه اثر شنیداری - دیداری میان تهیه کننده و پدید آورندگان، به منزله انتقال حقوق مادی اثر به تهیه کننده می باشد؛ مگر اینکه برخلاف آن توافق شده باشد.

تبصره: درخصوص متون گفتگوهای بکار رفته در یک اثر شنیداری - دیداری، متن فیلم نامه یا نمایش نامه و نیز اثر موسیقی بکار رفته در آن، صرف انعقاد قرارداد میان تهیه کننده و پدیدآورنده به منزله انتقال حقوق مادی اثر به تهیه کننده نمی باشد؛ مگر اینکه برخلاف آن توافق شده باشد.

ماده ۶۲. در صورت تعدد تهیه کنندگان اثر شنیداری - دیداری، حقوق آنها به صورت مشاع خواهد بود.

ماده ۶۳. در صورت قابل تفکیک بودن سهم هریک از پدید آورندگان اثر شنیداری - دیداری، هریک از آنان می تواند اثر خود را در غیر از آن اثر شنیداری - دیداری مورد بهره برداری قرار دهد؛ مگر اینکه برخلاف آن توافق شده باشد.

بخش دوم: حقوق مرتبط

ماده ۶۴. حقوق مرتبط شامل حقوق اجراکنندگان، تولید کنندگان حامل‌های شنیداری و سازمان‌های پخش رادیو - تلویزیونی است.

ماده ۶۵. اعمال حقوق موضوع این بخش، به حقوق پدید آورندگان آثار مورد حمایت این قانون هیچ خدشه‌ای وارد نمی‌آورد.

فصل اول : حقوق اجراکنندگان

مبحث اول : انواع حقوق

گفتار اول: حقوق مادی

ماده ۶۶. اجراکنندگان دارای حق انحصاری انجام یا اجازه انجام دادن فعالیت‌های زیر می‌باشند:

(۱) پخش رادیو - تلویزیونی یا سایر صور ارسال عمومی اجرا به استثنای موارد ذیل؛

۱-۱ هرگاه پخش رادیو - تلویزیونی یا سایر صور ارسال عمومی اجرا از روی نسخه تثبیت شده‌ای صورت گیرد که اجراکننده اجازه تثبیت آن را داده باشد.

۱-۲ باز پخش اجرای پخش شده توسط همان سازمان پخش رادیو - تلویزیونی‌ای صورت گرفته باشد که ابتداءً آن اجرا را پخش نموده یا اجازه بازپخش آن را داده باشد.

(۲) تثبیت نمودن اجرایی که تثبیت نشده است.

(۳) تکثیر مستقیم یا غیر مستقیم اجرای تثبیت شده به هر روش و شکلی که باشد.

(۴) توزیع عمومی اجرای تثبیت شده یا نسخه تکثیر شده آن

(۵) اجاره یا عاریه عمومی اصل یا نسخه‌های تکثیر شده از اجرای تثبیت شده.

(۶) در دسترس عموم قرار دادن اجرای تثبیت شده بوسیله دستگاه‌های با سیم یا بی سیم به نحوی که عموم مردم بتوانند از هر مکان یا در هر زمانی که خود انتخاب می‌کنند، به آن دسترسی داشته باشند.

تبصره ۱: چنانچه اجراکننده تثبیت اجرای خود در یک حامل شنیداری - دیداری را تجویز نموده باشد، مفاد این ماده دیگر اعمال نخواهد شد.

تبصره ۲: صرف انعقاد قرارداد تثبیت به منزله انتقال حقوق مادی اجراکننده به تولیدکننده می باشد مگر اینکه بر خلاف آن توافق شده باشد.

تبصره ۳: حق توزیع مذکور در بند ۴ در مورد نسخه تکثیر شده از یک اجرای تثبیت شده در هر کشوری که قبلاً با اجازه اجراکننده موضوع فروش یا سایر صور انتقال قرار گرفته، اعمال نمی گردد.

گفتار دوم: حقوق معنوی

ماده ۶۷. مستقل از حقوق انحصاری و حتی پس از انتقال آن اجراکننده حق دارد:

(۱) در خصوص اجرای زنده یا تثبیت شده خود، نامش به عنوان اجراکننده ذکر شود مگر اینکه شیوه استفاده از اجرا، عدم ذکر نام اجراکننده را اقتضا نماید.

(۲) به هرگونه تحریف، دست بردن در اجرا یا هرگونه تغییر نسبت به اجرا که به اعتبار وی خدشه وارد نماید، اعتراض کند. تغییر یا اصلاحی که منطبق با بهره برداری متداول از یک اجرا در جریان بهره برداری از اجرایی باشد که اجراکننده آن را تجویز نموده است، مغایر شهرت او محسوب نمی گردد.

مبحث دوم: مدت حمایت

ماده ۶۸. حقوق مادی اجراکننده تا پایان پنجاهمین سال پس از سالی که اجرا در آن سال تثبیت شده یا در صورتی که نسخه تثبیت شده ای وجود نداشته باشد، پس از پایان سالی که اجرا در آن اتفاق افتاده است، حمایت می شود.

ماده ۶۹. مفاد ماده ۱۷، در خصوص حقوق معنوی اجراکننده نیز قابل اعمال است.

فصل دوم: حقوق تولیدکنندگان حامل های شنیداری

مبحث اول: حقوق مادی

ماده ۷۰. تولید کننده حامل شنیداری دارای حق انحصاری انجام یا اجازه انجام دادن فعالیت های زیراست:

- (۱) تکثیر مستقیم یا غیر مستقیم حامل شنیداری به هر روش و شکلی که باشد.
- (۲) توزیع عمومی اصل یا نسخه تکثیر شده حامل شنیداری
- (۳) اجاره یا عاریه عمومی اصل یا نسخه تکثیر شده حامل شنیداری
- (۴) در دسترس عموم قرار دادن حامل شنیداری به وسیله دستگاه های با سیم یا بی سیم به نحوی که عموم مردم بتوانند از هر مکان یا در هر زمانی که خود انتخاب می کنند به آن دسترسی داشته باشند.

تبصره: حق توزیع مذکور در بند ۲ در مورد نسخه اصلی یا نسخه تکثیر شده از یک حامل شنیداری، در هر کشوری که قبلاً با اجازه تولیدکننده آن موضوع فروش یا سایر صور انتقال قرار گرفته، اعمال نمی گردد.

ماده ۷۱. در خصوص حامل شنیداری که برای مقاصد تجاری منتشر می شود یا نسخه تکثیر شده آن در پخش رادیو-تلویزیونی یا سایر صور ارسال عمومی بکار می رود یا برای عموم به اجرا درمی آید باید اجرت عادلانه ای به تولید کننده پرداخت گردد.

تبصره ۱: جز در مواردی که خلاف آن بین اجراکننده و تولیدکننده حامل شنیداری توافق شده باشد، پنجاه درصد از اجرت مذکور به اجراکننده پرداخت می گردد.

تبصره ۲: حق اجرت عادلانه موضوع این ماده از تاریخ انتشار حامل شنیداری تا پایان پنجاهمین سال کامل پس از سال انتشار آن مورد حمایت می باشد.

ماده ۷۲. در اجرای ماده قبل، آن دسته از حاملهای شنیداری ای که با استفاده از دستگاههای باسیم یا بی سیم بگونه ای در دسترس عموم قرار گیرد که افراد بتوانند از هر مکان یا هر زمانی که خود انتخاب می نمایند به آن دسترسی داشته باشند چنین تلقی می شود که حاملهای شنیداری مذکور برای مقاصد تجاری منتشر شده اند.

مبحث دوم: مدت حمایت

ماده ۷۳. حقوق مذکور در این فصل از تاریخ انتشار حامل شنیداری تا پایان پنجاهمین سال کامل پس از سالی که حامل شنیداری منتشر گردیده قابل حمایت است؛ چنانچه حامل شنیداری منتشر نشده باشد این مدت تا پایان پنجاهمین سال کامل پس از سالی است که حامل شنیداری تثبیت شده است.

فصل سوم: سازمانهای پخش رادیو-تلویزیونی

مبحث اول: حقوق مادی

ماده ۷۴. سازمان پخش رادیو-تلویزیونی دارای حق انحصاری انجام یا اجازه انجام دادن هر یک از فعالیتهای زیر می باشد:

- (۱) برنامه های پخش شده خود را به هر شکل و روشی بازپخش نماید.
- (۲) برنامه های مورد پخش خود را تثبیت نماید.
- (۳) برنامه های تثبیت شده اش را بصورت مستقیم یا غیر مستقیم به هر روش و شکلی تکثیر نماید.
- (۴) برنامه های خود را با استفاده از سایر روشهای ارسال عمومی، برای عموم ارسال نماید.
- (۵) نسخه های اصلی یا تکثیر شده برنامه های تثبیت شده اش را برای عموم از طریق فروش یا سایر صور انتقال، توزیع نماید یا به عموم اجاره یا عاریه دهد.
- (۶) نسخه های اصلی یا تکثیر شده برنامه های تثبیت شده اش را با استفاده از دستگاههای باسیم یا بی سیم در دسترس عموم قرار دهد بگونه ای که عموم مردم بتوانند از هر مکان یا در هر زمانی که خود انتخاب می کنند به آن دسترسی داشته باشند.

تبصره. سیگنالهای حامل برنامه های سازمان رادیو - تلویزیونی ، قبل از پخش برنامه برای عموم نیز مورد حمایت این قانون می باشند.

مبحث دوم : مدت حمایت

ماده ۷۵. حقوق مذکور در ماده قبل از تاریخ پخش برنامه رادیو- تلویزیونی تا پایان پنجاه سال کامل پس از سال پخش برنامه رادیو- تلویزیونی مورد حمایت می باشد.

بخش سوم: مقررات خاص در مورد نرم افزار و برنامه رایانه‌ای

فصل اول : انواع حقوق

ماده ۷۶. دارنده حق در نرم افزار یا اجزای آن حق انحصاری انجام یا اجازه انجام دادن امور زیر را دارد:

- (۱) تکثیر موقت یا دائمی اثر با هر وسیله و در هر شکل خواه به صورت کلی یا جزئی ؛
- (۲) ایجاد هرگونه اثر اشتقاقی
- (۳) هر شکل از توزیع از جمله اجاره اصل یا نسخه های نرم افزار
- (۴) در اختیار عموم قراردادن اثر

ماده ۷۷. مفاد ماده ۱۰ در خصوص نرم افزار و برنامه رایانه ای نیز رعایت میگردد.

فصل دوم: استثنائات

مبحث اول: استثنائات حقوق مادی

گفتار اول: تکثیر موقت

ماده ۷۸. مفاد ماده ۲۸ در این فصل نیز لازم الرعایه می باشد.

گفتار دوم: تکثیر و اقتباس

ماده ۷۹. مالک نسخه ای از نرم افزار می تواند به منظور تهیه نسخه پشتیبان به میزان مورد نیاز از اثر تکثیر نماید؛ هرگونه شرط خلاف در قرارداد انتقال مالکیت نسخه نرم افزار باطل است؛ مشروط به اینکه این عمل برای تضمین استفاده آتی از نرم افزار لازم باشد. در صورت واگذاری نسخه به دیگری، انتقال نسخه پشتیبان نیز به او مجاز است.

ماده ۸۰. کاربران مجاز نرم افزار می توانند فقط به منظور استفاده مطلوب از آن از قبیل اشکال یابی و اشکال زدایی و ارزیابی، نسخه ای از نرم افزار را در صورت ضرورت، تکثیر یا از آن اقتباس نمایند.

ماده ۸۱. در صورت انتقال مالکیت نسخه اصلی، نابود کردن نسخه پشتیبان، نسخه تکثیر شده یا اقتباس شده یا واگذاری آن به انتقال گیرنده حسب مورد ضروری است.

گفتار سوم: مهندسی معکوس

ماده ۸۲. مهندسی معکوس برنامه رایانه ای یا هرگونه تکثیر بخشهایی از آن یا ترجمه آن به منظور کشف اطلاعات فنی درون برنامه جهت ایجاد برنامه رایانه ای سازگار بدون کسب اجازه از دارنده برنامه مشروط بر آنکه به منافع مشروع دارنده حق ضرر و زیان غیرقابل جبرانی وارد ننماید و به بهره برداری از برنامه آسیب نرساند با جمع شرایط ذیل مجاز است:

- (۱) نتوان فن آوری موجود در آن را از راه دیگر به آسانی کشف نمود.
- (۲) عمل مزبور توسط شخصی انجام شود که به طور قانونی حق بهره برداری از آن اثر را دارد.
- (۳) این عمل تنها بر روی بخشهایی از برنامه صورت گیرد که برای منظور یاد شده ضروری باشد.

ماده ۸۳. اطلاعات مذکور در ماده پیشین نباید:

- (۱) برای منظوری غیر از هدف ایجاد برنامه سازگار به کارگرفته شوند.
- (۲) در اختیار اشخاص دیگر قرار گیرند مگر به جهت ایجاد برنامه سازگار.
- (۳) برای اجرا، تکثیر یا تجاری کردن برنامه رایانه ای که محتوای آن اساساً مشابه برنامه مزبور است یا برای هرگونه عمل دیگری که به حقوق پدیدآورنده آسیب وارد سازد، بکار گرفته شود.

مبحث دوم: استثنائات حقوق معنوی

ماده ۸۴. استفاده کننده قانونی نرم افزار یا برنامه رایانه‌ای می‌تواند تغییراتی در آنها جهت کارکرد بهتر یا رفع اشکال بدهد مشروط بر اینکه به حیثیت یا شهرت پدید آورنده آسیب نرساند و با بهره برداری عادی از اثر منافاتی نداشته باشد و یا در جایی که به موجب قرارداد انتقال استفاده صورت گرفته است در قرارداد شرط خلافی به نفع پدیدآورنده نشده باشد.

ماده ۸۵. نسبت به نرم افزار و برنامه رایانه‌ای که حقوق مادی آنها واگذار شده است - جز در موردی که شرط مخالفی به نفع پدید آورنده شده باشد - انتقال گیرنده مجاز به تغییر و توسعه می‌باشد؛ مشروط به اینکه به حیثیت و یا شهرت پدید آورنده لطمه ای وارد نسازد.

ماده ۸۶. حقوق مادی و معنوی نرم افزار یا برنامه رایانه‌ای جدید که بر مبنای نرم افزار یا برنامه رایانه‌ای دیگر پدید می‌آید بدون اینکه خدشه ای به حقوق دارنده اثر میناورد نماید متعلق به پدیدآورنده اثر جدید است.

فصل سوم: مدت حمایت و دارنده نخستین

مبحث اول: مدت حمایت

ماده ۸۷. مدت حمایت از برنامه رایانه‌ای تا ۵۰ سال از تاریخ خلق یا انتشار هر کدام که آخرین تاریخ باشد، است.

ماده ۸۸. مدت حمایت در اثر اصیل پدید آمده توسط رایانه، تا ۵۰ سال پس از خلق اثر است.

مبحث دوم: دارنده نخستین

ماده ۸۹. در خصوص نرم افزار ناشی از استخدام و سفارش مفاد ماده ۴۲ نیز رعایت می‌گردد.

ماده ۹۰. دارنده نخستین در اثر پدید آمده توسط رایانه شخصی است که نقش تعیین کننده در خلق اثر داشته است.

ماده ۹۱. در صورت وجود شرایط مقرر در قانون ثبت اختراعات، طرحهای صنعتی و علائم تجاری مصوب ۱۳۸۶، نرم افزار و برنامه رایانه‌ای به عنوان اختراع شناخته می‌شود.

بخش چهارم: ضمانت اجرا

فصل اول : اقدامات موقت، تأمینی و گمرکی

مبحث اول : اقدامات موقت و تأمینی

ماده ۹۲. مراجع قضائی براساس مقررات آیین دادرسی مدنی و کیفری و اوضاع و احوال حاکم بر دعوی می‌توانند به تناسب مورد، اقدامات زیر را به عمل آورند:

(۱) صدور دستور موقت مبنی بر منع انجام هرگونه عملی که حسب ظاهر نقض حقوق مورد حمایت این قانون محسوب گردد.

(۲) صدور دستور توقیف نسخه های آثار مورد حمایت این قانون و نیز حامل های شنیداری که گمان می‌رود بدون اجازه دارنده حقوق تولید یا وارد کشور شده اند یا در حال تولید یا ورود به کشور باشند؛ مشروط بر اینکه تولید یا ورود این نسخه‌ها منوط به کسب اجازه از دارنده حقوق باشد.

(۳) صدور دستور توقیف ابزارهای ساخت نسخه های مزبور، مدارک، حساب‌ها یا اوراق تجاری مربوط به اینگونه نسخه‌ها و صدور دستور منع بسته بندی نسخه ها

مبحث دوم : اقدامات گمرکی

ماده ۹۳. مقررات گمرکی مربوط به ترخیص کالاهایی که گمان می‌رود به طور غیر مجاز در خارج از کشور تهیه یا تکثیر شده و وارد کشور شده‌اند در خصوص کالاهای وارداتی ای که جزء آثار مورد حمایت این قانون باشند و نیز در مورد ابزارهای ساخت آنها لازم الاجراست. در اجرای این ماده اداره گمرک می‌تواند راسا بدون وجود شاکی خصوصی و یا قبل از شکایت شاکی خصوصی و صدور دستور مقام قضایی، مقررات گمرکی را در خصوص این گونه کالاها و ابزارهای ساخت و تکثیر آنها به عنوان کالاهای غیر مجاز وارداتی به کشور اعمال نماید.

ماده ۹۴. اداره گمرک کشور موظف است به تقاضای دارنده حق و با دستور مقامات قضایی، به توقیف اشیاء غیر مجاز مذکور در مواد این قانون که به کشور وارد یا از کشور صادر می‌شوند، اقدام کند. صدور دستور موقت از سوی مقامات قضایی منوط به اخذ تأمین مناسب طبق مقررات آیین دادرسی مدنی جهت حفظ حقوق طرف مقابل است.

ماده ۹۵. هرگاه اداره گمرک به توقیف اشیای فوق اقدام کند، باید بدون تأخیر این امر را به دارنده حق و نقض کننده احتمالی اطلاع دهد. همچنین مشخصات دارنده حق و ناقض احتمالی و نیز مبدا و مقصد محموله و تعداد آن را حسب مورد به اطلاع طرف دیگر برساند.

ماده ۹۶. دارنده حق موظف است حداکثر ظرف ده روز از تاریخ توقیف اثر با ارائه مدارک کافی در دادگاه صالح علیه ناقض احتمالی طرح دعوا نماید. در غیر این صورت، اداره گمرک توقیف را لغو خواهد کرد. دادگاه می‌تواند در مواردی که برای تأخیر عذر موجهی وجود داشته باشد، اثر را حداکثر برای ده روز دیگر توقیف نماید.

ماده ۹۷. چنانچه دارنده حق شکایت خود را پس بگیرد، اداره گمرک بی‌درنگ باید به رفع توقیف اقدام کند.

ماده ۹۸. در صورتی که اثبات شود توقیف نا موجه بوده است، شخصی که درخواست توقیف کرده مکلف به پرداخت خسارات وارده به طرف مقابل است. این خسارت از محل تامین موضوع ماده ۹۴ جبران خواهد شد.

ماده ۹۹. شیوه‌های اعتراض به توقیف مذکور در مواد فوق مطابق مقررات عام آئین دادرسی مدنی خواهد بود.

فصل دوم : ضمانت اجرای کیفری و مدنی

مبحث اول : ضمانت اجرای کیفری

ماده ۱۰۰. هرکس حقوق مادی یا معنوی مورد حمایت این قانون را با علم و عمد نقض نماید، به حبس از ۶ ماه تا ۳ سال یا پرداخت جزای نقدی از ۵۰ تا ۵۰۰ میلیون ریال یا هر دو مجازات محکوم خواهد شد؛ مگر اینکه مجازات عمل طبق مقررات دیگر شدید تر باشد که در این صورت مجازات شدید تر اعمال خواهد گردید.

تبصره: دادگاه میزان مجازات را با توجه به اوضاع و احوال حاکم بر دعوا به ویژه اهداف تجاری عمل و میزان منافع کسب شده ناشی از نقض حقوق تعیین می‌کند.

ماده ۱۰۱. هر شخصی که تدابیر امنیتی پیش بینی شده جهت ممانعت از نقض حقوق مقرر در این قانون را خنثی و بی اثر سازد به مجازات مقرر در ماده فوق محکوم می گردد.

ماده ۱۰۲. چنانچه واسطه های نشر و تکثیر از جمله تامین کنندگان خدمات دسترسی به شبکه اینترنت و خدمات میزبانی تارنماهای اینترنتی از روی علم و عمد، نقض حقوق مقرر در این قانون توسط دیگران را تسهیل نمایند و یا اقدامات فنی متعارف و بازدارنده اقدامات ناقضانه توسط کاربران را به عمل نیاورده باشند به حبس از ۶ ماه تا ۵ سال و پرداخت جزای نقدی از ۱۰۰ تا ۵۰۰ میلیون ریال محکوم خواهد شد.

تبصره. تحت شرایط ذیل، عمل اشخاص مذکور در این ماده ارتکاب از روی علم و عمد محسوب نمی شود:

- (۱) واسطه های مذکور عملیات انتقال، نشر، تکثیر یا عرضه را راساً شروع نکرده باشند.
- (۲) علم بر وجود یا امکان نقض حقوق مادی و معنوی نداشته باشند و از اوضاع و احوال و قراین مثبتیه نیز چنین بر نیاید.
- (۳) به محض اطلاع از نقض حقوق دیگران، نسبت به حذف و امحای نسخه های ناقض حقوق صاحبان حقوق و اتخاذ سایر تدابیر بازدارنده و جلوگیری از تداوم عمل ناقضانه اقدام نمایند.
- (۴) در طول مدتی که آثار بصورت "تکثیر موقت" در حافظه دستگاه، سامانه یا شبکه موجود می باشد، آثار به نحوی تکثیر و ذخیره نشود که معمولاً توسط اشخاص دیگر بتواند مورد سوء استفاده و بهره برداری غیرمجاز قرار گیرد.
- (۵) آثار از طریق واسطه نشر بدون هیچ گونه تغییر در محتوای آن انتقال یابد.
- (۶) در استفاده قانونی از فناوری اطلاعات توسط دارنده حق به منظور کسب اطلاع از نحوه استفاده از آثار اختلالی ایجاد ننموده یا ممانعتی به عمل نیاورند.

ماده ۱۰۳. هر کس به ساخت، ورود، تکثیر، نشر، توزیع، فروش، اجاره، تبلیغ و هرگونه در اختیار نهادن ابزارهای سخت افزاری و نرم افزاری که کارکرد اصلی آن نقض حقوق مورد حمایت این قانون یا بی اثر کردن اقدامات فنی

حمایت می باشد مبادرت نماید، به حبس از ۹۱ روز تا ۳ سال و پرداخت جزای نقدی از ۵۰ تا ۳۰۰ میلیون ریال محکوم خواهد شد.

ماده ۱۰۴. هرگاه متخلف از این قانون شخص حقوقی باشد، دادگاه می تواند علاوه بر مجازات شخص حقیقی مسئول که جرم ناشی از تصمیم او بوده، شخص حقوقی را نیز حسب مورد به مجازاتهای زیر محکوم نماید:

- (۱) جزای نقدی مذکور در مواد این مبحث ؛
- (۲) تعلیق موقت تمامی فعالیت های شخص حقوقی یا تعلیق دائم آن بخش از فعالیت ها که متضمن نقض حق بوده است.
- (۳) در صورتی که عمل ارتكابی شخص حقوقی مشمول ماده ۱۰۵ باشد دادگاه حکم به انحلال آن خواهد داد.

ماده ۱۰۵. مجازات جرائم فوق در صورتی که جرم از نوع جرائم سازمان یافته باشد، به حبس از ۱ تا ۵ سال و پرداخت جزای نقدی از ۹۰ میلیون تا ۹۰۰ میلیون ریال افزایش خواهد یافت.

ماده ۱۰۶. شاکی خصوصی می تواند از دادگاه درخواست کند که مفاد حکم نهایی در یکی از روزنامه ها به انتخاب و هزینه وی منتشر گردد.

ماده ۱۰۷. هرگاه نقض کننده حق ظرف مدت ۵ سال از تاریخ اجرای حکم، مجدداً حقوق مورد حمایت این قانون را نقض نماید، دادگاه می تواند مجازات را تا دو برابر حداکثر مجازات مذکور در مواد فوق تشدید نماید.

ماده ۱۰۸. مجازاتهای نقدی مقرر در این قانون هر سه سال یکبار متناسب با نرخ رسمی تورم تعدیل می شود.

ماده ۱۰۹. شروع به ارتكاب جرایم فوق محسوب می شود و مرتکب به حداقل مجازات مقرر در مواد فوق محکوم می گردد.

ماده ۱۱۰. دادگاه عمومی رسیدگی کننده به امر کیفری، در صورت تقاضای زیان دیده از جرم علاوه بر مجازاتهای کیفری، تدابیر و ضمانت های اجرایی مقرر در مواد بعد را نیز اعمال خواهد نمود.

ماده ۱۱۱. تعقیب جرائم مذکور در این قانون منوط به شکایت شاکی خصوصی است و با گذشت او تعقیب یا اجرای حکم موقوف می‌شود.

مبحث دوم : ضمانت اجرای مدنی

ماده ۱۱۲. دارنده حقوق مورد حمایت این قانون می‌تواند مستقل از دعوی کیفری یا به تبع آن جبران خسارت مادی و معنوی ناشی از نقض حقوق اش را از ناقضین حقوق خویش از طریق طرح دعوی حقوقی مطالبه نماید. میزان خسارت براساس قواعد عمومی و با توجه به اهمیت و میزان زیان مادی و معنوی وارده به دارنده حق و میزان منافی که شخص نقض کننده از طریق نقض حقوق کسب کرده و نیز منافع مسلمی که دارنده حق از آن محروم شده است، تعیین خواهد شد.

ماده ۱۱۳. دادگاه می‌تواند ضمن صدور حکم نسبت به اصل دعوا، به تقاضای دارنده حق، در خصوص خارج ساختن از چرخه تجاری یا معدوم کردن نسخه‌هایی که غیر قانونی تکثیر یا توزیع شده اند تصمیم‌گیری نماید یا نسخه‌های مزبور را به عنوان جبران خسارت به زیان دیده تحویل دهد. این مقرره نسبت به اشخاص ثالثی که نسخه‌های مزبور را بدون آگاهی از غیر مجاز بودن آن تحصیل کرده باشند اعمال نمی‌گردد.

ماده ۱۱۴. هرگاه متخلف از این قانون شخص حقوقی باشد، خسارات شاکی خصوصی از اموال شخص حقوقی جبران خواهد شد و در صورتی که اموال شخص حقوقی به تنهایی کفایت نکند، باقیمانده از اموال نقض کننده جبران می‌شود. در فرض نخست، شخص حقوقی می‌تواند مطابق قواعد عمومی مسئولیت مدنی خسارات پرداختی را از نقض کننده مطالبه نماید.

ماده ۱۱۵. مقررات عام آیین دادرسی مدنی و کیفری در خصوص دعوی نقض حقوق مورد حمایت این قانون نیز لازم الاجراست.

بخش پنجم: سایر مقررات

فصل اول: ثبت آثار

ماده ۱۱۶. ثبت آثار مندرج در این قانون اختیاری است و پدید آورندگان می‌توانند اثر و نشانه ویژه آن را در وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به ثبت برسانند.

ماده ۱۱۷. ثبت آثار بدون بررسی استحقاق متقاضی یا صحت اطلاعات ارائه شده و صرفاً در صورت فقدان سابقه آن و نبود دلیلی بر عدم صحت اطلاعات ارائه شده، انجام خواهد شد.

ماده ۱۱۸. ثبت اثر اماره پدید آورنده بودن متقاضی ثبت است مگر اینکه خلاف آن ثابت شود.

ماده ۱۱۹. هر شخصی حق دارد ملاحظه اطلاعات مربوط به آثار ثبت شده را از مرجع ثبت اثر تقاضا نماید و یا از مراجع ذیصلاح قانونی ابطال گواهی ثبت صادره بنام متقاضی ثبت اثر را درخواست نماید.

فصل دوم: قلمرو اجرا و مقررات انتقالی و نهایی

ماده ۱۲۰. مقررات این قانون در خصوص آثار زیر قابل اجرا خواهد بود:

- (۱) آثار پدید آورندگانی که تبعه ایران هستند یا اقامتگاه آنها در ایران است.
- (۲) آثاری که برای نخستین بار در ایران منتشر می‌شوند و یا آثاری که برای اولین بار در کشور دیگری انتشار یافته و حداکثر ظرف مدت ۳۰ روز از تاریخ انتشار نخستین، در ایران منتشر شده اند، بدون توجه به تابعیت یا اقامتگاه پدید آورندگان آن آثار
- (۳) آثار شنیداری - دیداری که تهیه کننده یا یکی از تهیه کنندگان آنها تبعه ایران هستند یا دفتر مرکزی یا اقامتگاه آنها در ایران واقع است.
- (۴) آثار معماری که در ایران بنا شده اند و سایر آثار هنری بکار رفته در بنا های واقع در ایران

ماده ۱۲۱. مقررات این قانون درباره حمایت از اجرا کنندگان در موارد ذیل اجرا خواهد شد:

- (۱) اجرا کنندگانی که تبعه جمهوری اسلامی ایران هستند،

(۲) اجرا کنندگانی که تبعه جمهوری اسلامی ایران نیستند ولی اجرای آنها :

۲-۱ داخل مرزهای ایران انجام می‌گیرد، یا

۲-۲ در حامل شنیداری - دیداری یا شنیداری تثبیت شده که مورد حمایت این قانون است، یا

۲-۳ در حامل شنیداری - دیداری یا شنیداری تثبیت نشده ولی در برنامه های پخش شده رادیو - تلویزیون که مورد حمایت این قانون هستند، پخش شده باشد.

ماده ۱۲۲. مقررات این قانون درباره حمایت از حامل های شنیداری در موارد زیر اجرا خواهد شد:

(۱) حامل های شنیداری ای که تولیدکننده یا یکی از تولید کنندگان آنها تبعه ایران هستند یا دفتر مرکزی یا اقامتگاه آنها در ایران واقع است.

(۲) حامل های شنیداری ای که اولین بار در ایران ضبط و تثبیت شده اند.

(۳) حامل های شنیداری ای که اولین بار در ایران منتشر شده اند.

ماده ۱۲۳. مقررات این قانون درباره حمایت از برنامه های پخش شده از رادیو - تلویزیونی در موارد زیر اجرا خواهد شد:

(۱) برنامه های سازمان پخش رادیو - تلویزیونی ای که آن سازمان، متبوع ایران بوده یا در ایران به ثبت رسیده یا دفتر اصلی آن در ایران واقع شده است.

(۲) چنانچه سازمان پخش رادیو - تلویزیونی ای در ایران به ثبت نرسیده یا فاقد دفتر مرکزی در ایران باشد برنامه های آن سازمان در صورتی مورد حمایت این قانون است که از طریق فرستنده های مستقر در ایران پخش شده باشند.

فصل دوم : مقررات انتقالی و نهایی

ماده ۱۲۴. مقررات این قانون شامل آثار متعلق به زمان قبل از لازم‌الاجرا شدن این قانون نیز خواهد شد، مشروط بر آنکه مدت حمایت از آنها طبق قوانین قبلی منقضی نشده باشد.

ماده ۱۲۵. قراردادهای منعقد شده قبل از اجرای این قانون، تابع قانون حاکم در زمان انعقاد می باشد.

ماده ۱۲۶. مقررات پیمان‌های بین‌المللی راجع به حقوق مالکیت ادبی - هنری و حقوق مرتبط به شرطی که جمهوری اسلامی ایران در آنها عضویت داشته باشد، نسبت به موارد مطرح شده در این قانون لازم‌الاجرا خواهند بود و در صورت تعارض بین مقررات پیمان‌های بین‌المللی و مقررات این قانون، مقررات پیمان‌های مذکور مقدم خواهند بود.

ماده ۱۲۷. رسیدگی به دعاوی موضوع این قانون و آیین‌نامه اجرایی آن در صلاحیت محاکم عمومی کشور می باشد. رئیس قوه قضائیه می تواند شعبه یا شعب خاصی از دادگاه‌های عمومی را جهت رسیدگی به دعاوی موضوع این قانون تعیین نماید.

ماده ۱۲۸. تصدی امور مربوط به حقوق مالکیت‌های ادبی - هنری و حقوق مرتبط (بجز حقوق مربوط به سازمان‌های پخش رادیو - تلویزیونی) و همچنین نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در سازمان جهانی مالکیت فکری و اتحادیه‌های مربوط به پیمان‌های بین‌المللی مربوط به حقوق مالکیت ادبی، هنری و حقوق مرتبط به عهده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است.

ماده ۱۲۹. از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، قانون حمایت حقوق مولفان و مصنفان و هنرمندان مصوب ۱۳۸۴، قانون ترجمه و تکثیر کتب و نشریات و آثار صوتی مصوب ۱۳۵۲، قانون حمایت از حقوق پدید آورندگان نرم‌افزارهای رایانه‌ای مصوب ۱۳۷۹، مواد ۶۲ (بجز تبصره ۲ آن)، ۶۳ و ۷۴ قانون تجارت الکترونیکی مصوب ۱۳۸۲ و ماده ۲۵ قانون جرایم رایانه‌ای مصوب ۱۳۸۹ منسوخ و از درجه اعتبار ساقط است.

ماده ۱۳۰. وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، حداکثر ظرف شش ماه از تاریخ تصویب این قانون با هماهنگی هیات عالی نظارت، موضوع ماده ۵۳ قانون نظام صنفی، نسبت به بازبینی، اصلاح و انطباق مقررات مربوط به نظام صنفی رایانه‌ای با این قانون اقدام و پیش‌نویس اصلاحات مربوط را جهت تصویب هیات وزیران ارائه خواهد نمود.

ماده ۱۳۱. آئین نامه اجرایی این قانون شامل مواردی از قبیل تشریفات ثبت آثار و هزینه های مربوط و تاسیس یک یا چند سازمان مدیریت جمعی جهت حفظ و اجرای حقوق مورد حمایت این قانون به نمایندگی از طرف مالکین آنها و شرایط فعالیت این گونه سازمانها توسط وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی در مدت ۱ سال از تاریخ تصویب این قانون تهیه و به تصویب هیات دولت خواهد رسید